

I. Φιλήμονος, *Δοκίμιον Ιστορικών περίς της Ελληνικής Επαναστάσεως*, τ. Α, σ. 377-379

Εγκύκλιος του Αλ. Υψηλάντη από την Κισινεύη, 1820

[377] «Πανιερώτατοι και Θεοπρόβλητοι Μητροπολίται, Θεοφιλέστατοι άγιοι Επίσκοποι, εν Χριστώ μοι πατέρες σεβάσμιοι, ευγενέστατοι και εντιμότατοι Άρχοντες και προεστώτες σεβάσμιοι, ευγενέστατοι και εντιμότατοι Άρχοντες και προεστώτες πασών των Κυκλάδων νήσων και λοιποί ωσαύτως αγαπητοί αδελφοί Νησιώται!

Χρέος απαραίτητον νομίζων το να αποκαταστήσω τον εαυτόν μου, όσον το δυνατόν, συντελεστικόν εις την ευτυχίαν της ποθητής μοι πατρίδος, της οποίας καυχώμαι ότι είμαι τέκνον πιστόν και γνήσιον, απρρησιάζομαι με θάρρος δια της παρούσης μου επιστολής, δηλοποιών προς υμάς άπαντας το πόσον πρέπει να ωφεληθώμεν εκ του ενεστώτος αρμοδίου καιρού [378] δια μικράς τινας θυσίας, δια να αναλάβωμεν τα προπατορικά ημών δικαιώματα και αυτήν την τελείαν ελευθερίαν μας.

[...] Ας παύσωμεν πλέον δια την αγάπην και πίστιν, οπού χρεωστούμεν εις την θαυμαστήν ημών πατρίδα, από του να παρασυρώμεθα από την αλογίαν των παθών μας. Ας ατενίσωμεν εις τα κατέναντι ημών σεβαστά μνημεία των προπατόρων μας.

[...] Υμείς δε, Σεβασιώτατοι ημών ποιμένες, τας χείρας προς τον Θεόν αίροντες, και με τας ευλογίας σας τας κεφαλάς ημών καλύπτοντες, εύχεσθε υπέρ της τελείας των τυράννων εξολοθρεύσεως. Υμείς δε άρχοντες και προεστώτες δείξατε το καλόν παράδειγμα με τα έργα, εις τον υφ' υμάς λαόν· [...] συμβουλεύεσθε τους γνώσιν και πείραν παραγμάτων έχοντας πεπαιδευμένους τους έθνους μας [...] προφθάσατε εις τους χρήζοντας τα αναγκαία μέσα, και προπορεύεσθε. Και υμείς, λοιπόν, αγαπητοί αδελφοί Έλληνες, δείξατε την απαιτουμένην υποταγήν και ευπείθειαν εις τους μεγαλητέρους σας· ζωσθητες τα σπαθιά σας, [...] και συνεριζόμενοι ο εις προς άλλον γενναίως να τρέξητε όλοι ομού εις τον υπέρ της δόξης θάνατον.[...]